

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

15. Narrationis virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Vltima est *siaσκων*, quæ res gestas non tam docet, quam exagerat.

Ex ijs perspicuus fiet narrationis usus, si quidem in genere demonstratio, vt in laudatione personæ vtendū *χαταδηνός*, & *σιασκων*, cum tota res narrativa sit, sed non exili filo pertexenda, verum magnis, & colluentibus stylis gemmis decoranda.

Propositio generalis impletum narrationis. In concionibus, & Chrijs, seu orationibus, & scientiæ, & questionis, nulla est *σινύον*, aut primaria narratio, sed eius vicem implet generalis propositio. Variæ tamen sunt *magadimyōes*.

Concionis & Chrijs narrationes. In genere iudiciale opus est semper narratione, nisi constet omnino de re gesta inter accusatorem, & reum. Sed ea pro prudentia orationis locum nonnunquam mutat, vbi aliqua ante constitutionem causæ prejudicia, & similia sunt amolienda. Aliqua etiam reticerit, alia immutat, alia colorat, alia inuertit, alia exagge rat pro causie, & rei necessitate.

Concionis & Chrijs narrationes. In genere deliberatiuo non est vbiique necessaria *diγγοτ*, si constet de re, de qua deliberatur. Sin autem, & *diγγοτ* plerunque, & *έριγμα* vtendum est, *consilium regi locugit*, dabunt. Nunc narrationis in vniuersum sumptuaria, & virtutes consideremus.

Narrationis virtus octo.

CAPUT. XLV.

Prolixitas narrationis meritum siuio similis. P Rimum, est prolixitas, quam, vt ait D. Gregor. Nazianz. ad Helladium rebus melius maximè oportet, non versibus, aut verbis: fit, vbi quis se viriliter expedire non potest, sed vt iners fluius lucum, & cœnum turbidis aquis agre volutat: res querit ab uno, vbi nihil est opus, frigida, & otiosa adiueta consecutatur, quæ languida, & iacenti oratione non sine tredio prosequitur.

Secundum, Parentheses cerebræ, & longæ, quæ sermonem institutum alio trahunt, distracta non sine multis inceptijs.

Tertium, ambiguitas verborum, sententias, rumque, vt si quis dicat, aiunt Pyrrhum Romanos hoc prælio fudisse. Quis inde vitor, quis vicitus intelligi potest?

Quartum, nimia personarum, rerumque multitudo, & confusio, vno veluti impetu sensibus obiecta, animum confundit auditio. Distendere oportet paulatim narrationem,

nec omnia eiusdem membra in nodum contrahere.

Quintum, quicquid incredibile, & fabulis simile præter communem naturam, prater morem, & rationes, atque vias agendi.

Sextum, Diction humilis, obscura, impro- pria.

Septimum, Dissolutio sine viro decore, nexu, & articulis.

Octauum, Eiusdem verbi cerebra, & inepta repetitio.

Narrationis virtutes.

CAPUT. XV.

Contra Narrationem decent virtutes. Prima, ex pedita breuitas, in qua nihil *Timantis tabula*. Tamen mancum, nihil concitum, & decutum videatur, neque enim putes te semper Timantis tabulas auditoribus obijere, in quibus plus intelligendum erat, quam pingeretur, si vis intelligi, narrare oportet, sed caue, ne longas periodos, vbi nihil opus est, curiosius hic affectes; breuitas percommoda consicietur singulæbus verbis, femei vnaquaque re dicenda, nulli rei, nisi ut dilucide dicas seruendo.

Secunda perspicuitas, qua oratio, vt pellucidus amnis fluit, & ea fieri virtatis verbis, proprijs, dispositis, aut circumscriptione conclusa, aut intermissa, aut concisione verborum.

Tertia, probabilitas est in genere, si non quis compita oratio, atque expolita, si est autho ritas, & pondus in verbis, si sententiae, vel graues, vel apte opinionibus hominum, & moribus.

Narrationis probabilitas, ex quindecim rebus petita.

CAPUT. XVI.

In specie quindecim enumerantur à Cicero, quæ ad probabilitatem spectent, & à Maioracio his vulgaribus exemplis illustrantur, quæ in iuuenturis gratiam hic subiecte non erit superuacaneum.

Primò, personæ in quibus considerantur nomen, natura, vicitus, fortuna, habitus, affectio, studia, consilia, facta, casus, orationes.